wad kokko ning ei anna mitte wennita-
da ehk laiale alada. Keigeennamiste se
häbbedusse lu eespiddi, mis käega woib
tunda wäljastpiddi, se seisab wasto kui laps
pead sündima. Kohhe selle lu tahha on
se kussi-pois, nenda kui leidakse kui sa
ühhe tappetud weikse sisekonna watad.
Poie tahha on se emmatus ehk lapse kod-
da, ning selle tahha on se pärraka-sool.
Lapse kodda on siis öiete keskpaikas, pis-
sut üllespiddi ihho sees, temma on wae-
walt tunda ühhe naese jures kes ennast
wasto ei olle. Emmaga sees on üks su
ehk auk, agga se on allati kinni; tem-
ma on tunda pissut körge ollewad kui
koera ninna. Selle sees on se loom ning
kaswab senni kui ta sünnib. Kui se aeg
kätte jouab et laps peab ilmale sama,
siis laps jääb raskemaks, sepärrast lähk-
käb siis se lapse kodda allapiddi; nüüd
on se auk enneminne tunda. Temma ei
olle siis ka mitte ennam körge tunda,
waid silledam ning ümmarkusse ärega.
Kui laps peab ilmale tullema ning kui
need öiged wallud on, siis se su lähhäb
lahti, sest se laps tulleb temmast läbbi.

Se